

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om afslutning af sin undersøgelse på eget initiativ OI/11/2015/EIS vedrørende rettidigheden af Europa-Kommissionens betalinger

Afgørelse

Sag OI/11/2015/EIS - **Indledt** den 15/06/2015 - **Afgørelse af** 19/12/2016 - **Den vedrørte institution** Europa-Kommissionen (Ikke grund til yderligere undersøgelser) |

Det meste af EU's budget tildeles hvert år midler og programmer, der forvaltes af Europa-Kommissionen på et fælles grundlag med medlemsstaterne. I juni 2015 indledte Ombudsmanden en undersøgelse på eget initiativ vedrørende rettidigheden af Kommissionens betalinger med fokus på betalinger til private kontrahenter og støttemodtagere, som sandsynligvis vil lide mest som følge af forsinket betaling. Denne undersøgelse fulgte efter fire tidligere undersøgelser af samme emne.

I forbindelse med sin undersøgelse tog Ombudsmanden både hensyn til Kommissionens pligt til at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig ved at undgå uregelmæssige eller fejlagtige betalinger, og kontrahenternes og støttemodtagernes grundlæggende ret til god forvaltning, navnlig ved at få deres betalingsanmodninger behandlet inden for en rimelig frist.

Ombudsmanden anmodede om oplysninger om antallet og procentdelen af sager, hvor der opstod betalingsforsinkelser, omfanget af de forsinkelser, der var indtruffet, de involverede beløb og de tilfælde, hvor der blev betalt renter på grund af forsinket betaling. Ombudsmanden gennemførte også en kontrol på stedet for at få en bedre forståelse af, hvordan betalingsprocessen fungerer i praksis.

Ombudsmanden bemærker, at den samlede andel af forsinkede betalinger er steget siden 2013 på grund af to hovedfaktorer. For det første indførte den nuværende finansforordning, der trådte i kraft den 1. januar 2013, strammere betalingsfrister. For det andet begrænsede EU's budgetmyndighed (dvs. Parlamentet og Rådet) beløbet for "betalingsbevillinger" i 2014, som er de penge, der er afsat til institutionerne til at betale regninger i løbet af året.

Ombudsmanden glæder sig over de fremskridt, som Kommissionen har gjort med hensyn til at reducere antallet og værdien af forsinkede betalinger i 2015, efter at de toppede i 2014. Hun erkender, at manglen på betalingsbevillinger var en usædvanlig faktor, der lå uden for Kommissionens kontrol. Ombudsmanden bemærker endvidere, at de øgede gennemsnit for forsinkede betalinger fra 2013 og fremefter ikke betød, at Kommissionens resultater var blevet forværret i absolutte tal. Samtidig understreger Ombudsmanden, at Kommissionen skal gøre en betydelig indsats for at overholde de strammere retlige frister, der er indført i henhold til den nuværende finansforordning.

Ombudsmandens inspektion viste, at Kommissionen nøje overvåger sine resultater på dette område og har udviklet mange gode praksisser. Ombudsmanden er imidlertid bekymret over, at nogle af de nylige foranstaltninger, som Kommissionen har bebudet, allerede blev taget op i 2010 efter en høring iværksat af Ombudsmanden i forbindelse med en tidligere undersøgelse.

Ombudsmanden opfordrer derfor Kommissionen til at intensivere sin indsats med hensyn til **koordinering mellem finansiel og operationel kontrol**, udvikling af **onlineværktøjer**, forvaltning af **personaleudskiftning i videst muligt omfang**, **forvaltning af suspensioner og rettidig registrering af fakturaer**. Hun kommer med en række forslag med dette for øje.

Baggrunden

1. Forsinkede og forsinkede betalinger i handelstransaktioner har negative virkninger for kontrahenterne, især for små virksomheder med begrænset likviditet [1]. Den 16. februar 2011 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet direktiv 2011/7/EU om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner for at beskytte virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), mod forsinkede betalinger fra private virksomheder og offentlige myndigheder [2].

2. Europa-Kommissionen har det overordnede ansvar for forvaltningen af EU's budget. Hvert år tildeles næsten 94 % af EU's budget midler og programmer under direkte, indirekte eller delt forvaltning [3]. For at kunne udføre sine opgaver er Kommissionen også nødt til at købe varer og tjenesteydelser gennem udbud. Forsinkede betalinger kan skade Kommissionens omdømme og afskrække SMV'er og små organisationer fra at besvare udbud eller deltage i EU's finansieringsprogrammer.

3. Ombudsmanden har siden 1999 gennemført fire undersøgelser på eget initiativ [4]. I sin afgørelse om afslutning af undersøgelsen OI/2/2013/EIS bemærkede Ombudsmanden, at Kommissionens gennemsnitlige betalingstid var faldet i 2011 og 2012 ligesom antallet og værdien af forsinkede betalinger. Da Kommissionens resultater havde udviklet sig positivt, var der på det tidspunkt ingen grund til yderligere undersøgelser. Ombudsmanden fandt det ikke desto mindre nødvendigt at tage dette spørgsmål op til fornyet overvejelse og opfordrede Kommissionen til at forsyne hende med statistiske data om forsinkede betalinger for 2013, så snart de forelå.

4. I maj 2014 fremlagde Kommissionen de ønskede tal, som viste, at antallet og værdien af forsinkede betalinger i 2013 var steget i forhold til 2012. Ombudsmanden besluttede derfor at indlede en ny undersøgelse for at forstå årsagerne til disse stigninger og evaluere de afhjælpende foranstaltninger, som Kommissionen træffer.

Undersøgelsen

5. Denne undersøgelse vedrører betalinger foretaget af Kommissionen under direkte og indirekte forvaltning med særlig vægt på private kontrahenter og modtagere af tilskud og tilskud, som er mere tilbøjelige end offentlige myndigheder til at stå over for vanskeligheder på grund af betalingsforsinkelser.

6. Ombudsmanden anmodede om oplysninger om antallet og procentdelen af sager, hvor der var opstået betalingsforsinkelser, omfanget af de forsinkelser, der var indtruffet, de involverede beløb og de tilfælde, hvor der blev betalt renter på grund af forsinket betaling. Ombudsmanden spurgte også Kommissionen, hvorfor forsinkelserne var opstået, og hvilke afhjælpende foranstaltninger den traf.

7. Ombudsmandens personale foretog også en kontrol på stedet af 16 sager vedrørende betalinger foretaget af syv generaldirektorater (GD'er) og ét forvaltningsorgan [5]. Selv om disse inspektioner var begrænsede med hensyn til antallet af omfattede generaldirektorater og behandlede sager, gav de et nyttigt indblik i de problemer, der opstod, og identificerede nogle af de nyttige praksisser, der blev indført på visse områder, samt nogle problematiske praksisser. For at få de bedst mulige oplysninger besluttede Ombudsmanden at udsætte afslutningen af denne undersøgelse, indtil Kommissionens årlige aktivitetsrapporter for 2015 var blevet tilgængelige.

8. I forbindelse med sin undersøgelse tog Ombudsmanden både hensyn til Kommissionens pligt til at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig ved at undgå uregelmæssige eller fejlagtige betalinger, og kontrahenternes og støttemodtagernes grundlæggende ret til god forvaltning, navnlig ved at få deres betalingsanmodninger behandlet inden for en rimelig frist. Ombudsmanden mente endvidere, at det er vigtigt at undgå uforholdsmæssigt store administrative byrder for kontrahenter og støttemodtagere.

Oplysninger indhentet under forespørgslen

A. Kommissionens overholdelse af betalingsfrister

9. Ombudsmanden anmodede om og indhentede statistiske data for 2013, 2014 og 2015 [6].

10. I 2015 foretog Kommissionen 379,220 betalinger til en samlet værdi af 26,67 mia. EUR.

Kommissionen konstaterede, at 67,805 betalinger, svarende til 2,47 mia. EUR, var foretaget uden for de lovbestemte frister. Forsinkede betalinger i 2015 udgjorde således 17,9 % af alle Kommissionens betalinger i antal og 9,3 % i værdi.

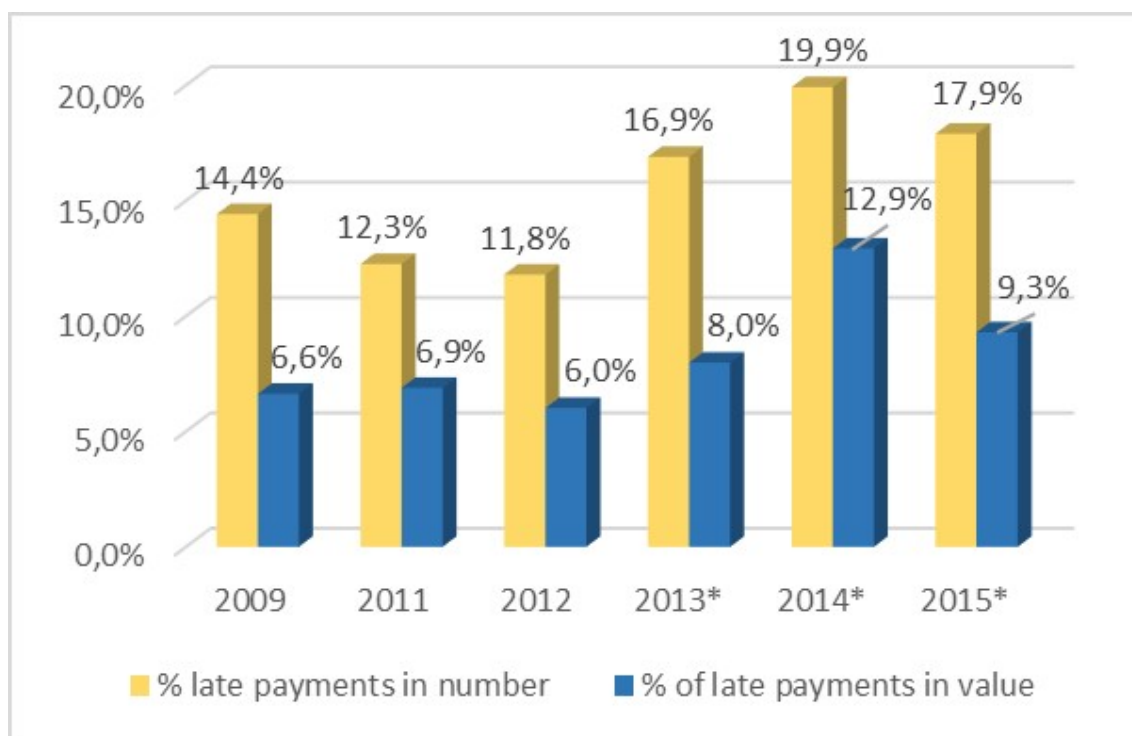
a. Kommissionens nettobetalingstid [7] (i dage)

2011 2012 2013 2014 2015 26 25 24 28 24

B. Antal og værdi af forsinkede betalinger

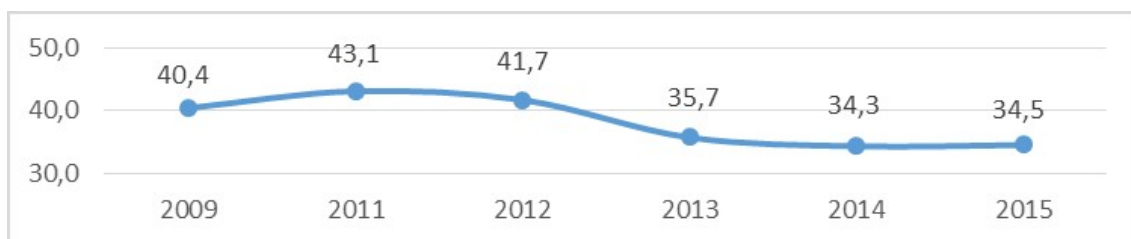
2011 2012 2013* 2014* 2015* Nummer 50.481 46.815 64.647 74.439 67.805 Værdi (i mio. EUR) 1.516 1.377 1.857 2.904 2.472

C. Procentdel af forsinkede betalinger

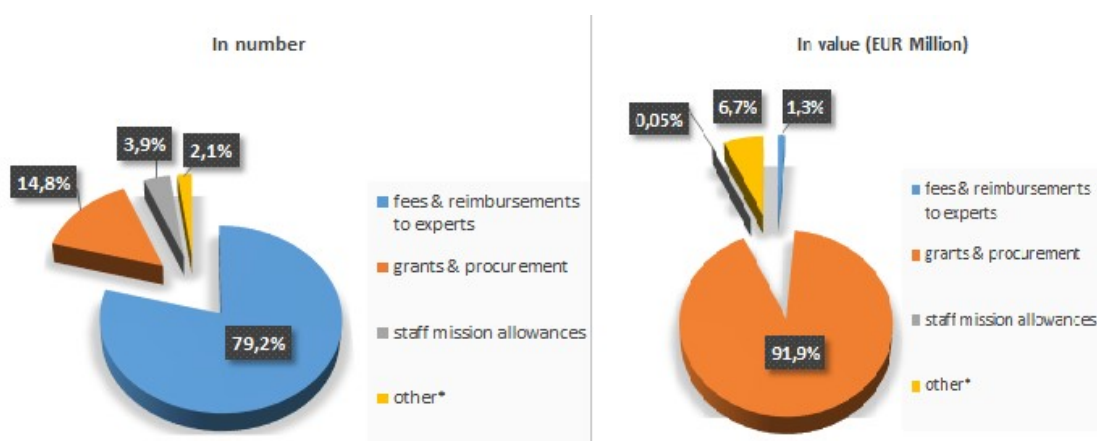
* Forsinkede betalinger beregnes på grundlag af den gældende finansforordning for kontrakter og tilskudsftaler, der er undertegnet fra 2013 og på grundlag af finansforordningen fra 2007 for kontrakter og tilskudsftaler, der er undertegnet før 2013.

D. Gennemsnitlig forsinkelse for betalinger foretaget uden for de lovbestemte frister (i dage)

11. Kommissionens nettobetalingstid er faldet siden 2011 (med undtagelse af 2014 som forklaret nedenfor). Siden 2011 har det gennemsnitlige antal dage, hvor forsinkede betalinger blev forsinket, også været faldende (med undtagelse af 2015). På den anden side, mens procentdelen af forsinkede betalinger faldt i antal fra 2009 til 2012, steg den derefter betydeligt og toppede i 2014. Der var en forbedring i 2015, men procentdelen er stadig højere end 2013-niveauet.

e. Typologi af forsinkede betalinger

*Betalinger mellem tjenester og til andre EU-institutioner og -organer

12. Honorarer og godtgørelser til eksperter — som normalt er betalinger af lav værdi — udgør langt den største kategori af forsinkede betalinger (53,608 i 2015, dvs. 79,2 pct. af alle forsinkede betalinger). De udgør imidlertid kun 33 mio. EUR, dvs. 1,3 pct. af de forsinkede betalinger i værdi. Derimod udgør tilskud og indkøb — som indebærer større beløb — et relativt lille antal betalinger (10,061 eller 14,8 % af alle forsinkede betalinger), men beløber sig til 91,9 % af de forsinkede betalinger i værdi (2,27 mia. EUR).

13. Siden den 1. januar 2008 [8] har kreditorer automatisk ret til morarenter i tilfælde af forsinket betaling, forudsat at de påløbne renter overstiger 200 EUR. Hvis renterne er lig med eller lavere end 200 EUR, betales de kun efter anmodning. Antallet af anmodninger om morarenter og det samlede rentebeløb, som Kommissionen har betalt, steg betydeligt i 2014 og

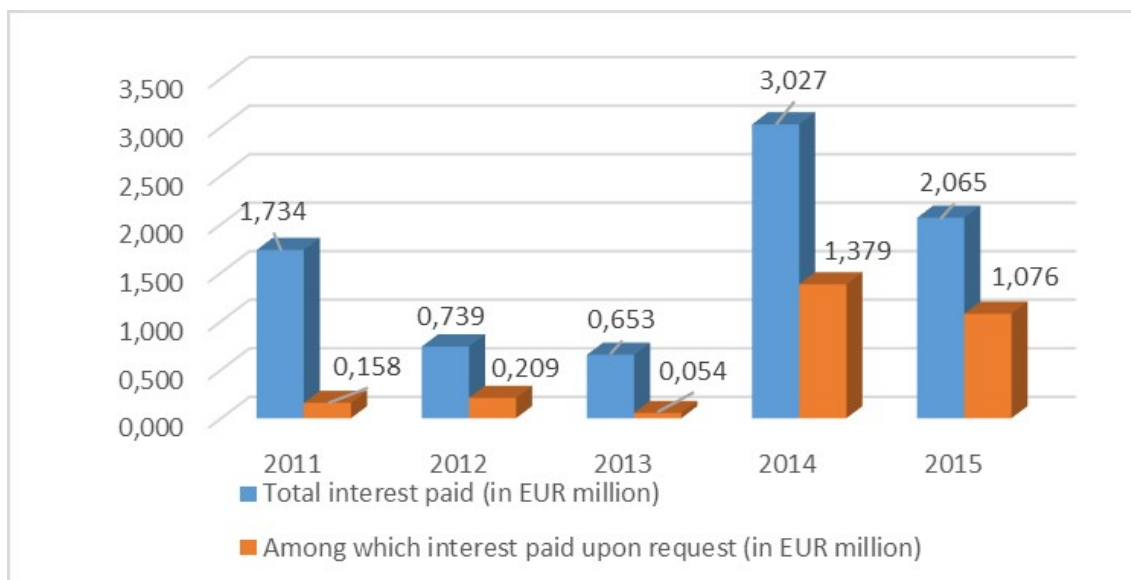

2015 som følge af det øgede antal betalinger uden for de lovbestemte frister.

F. Antal anmodninger om morarenter

g. morarenter betalt af Kommissionen (i mio. EUR)

B. Hovedårsagerne til de højere gennemsnit for forsinket betaling

14. I sit første svar til Ombudsmanden identificerede Kommissionen to hovedårsager til det øgede gennemsnit af forsinkede betalinger i 2013 og 2014: de kortere betalingsfrister, der blev indført fra begyndelsen af 2013 med ikrafttrædelsen af forordning 966/2012 [9] (i det følgende benævnt "den nuværende finansforordning"), og manglen på betalingsbevillinger [10], som Kommissionen stod over for i 2014.

Den første hovedårsag: strammere betalingsfrister

15. Indtil den 31. december 2012 var Kommissionens lovbestemte betalingsfrist på 30 kalenderdage for tjenesteydelser eller leverancer og 45 kalenderdage for kontrakter, tilskud og beslutninger, som ikke var betinget af godkendelse af en rapport eller en attest. For betalinger, der krævede en rapport eller en attest, begyndte fristen på 45 dage først at løbe, før rapporten var blevet godkendt. Fristen for godkendelse kunne ikke overstige 20 dage for simple kontrakter om levering af varer og tjenesteydelser, 45 dage for andre kontrakter, tilskud og afgørelser og 60 dage for sager vedrørende tekniske tjenester eller aktioner, der var særligt komplekse at vurdere [11]. Betalingen kan således tage op til 105 kalenderdage i et komplekst tilfælde, hvor der kræves 60 dage til godkendelse af en rapport og yderligere 45 dage for udbetalingen.

16. Fristerne og deres beregning blev ændret og som følge heraf reduceret ved den nuværende finansforordning. Det fremgår af artikel 92, stk. 1, i den nuværende finansforordning, at "[d] en skal foretages inden for:

(a) 90 kalenderdage for delegationsaftaler, kontrakter, tilskudsftaler og afgørelser, der involverer tekniske tjenester eller aktioner, som er særligt komplekse at evaluere, og for hvilke betalingen afhænger af godkendelsen af en rapport eller en attest

(B) 60 kalenderdage for alle andre delegeringsaftaler, kontrakter, tilskudsftaler og afgørelser, for hvilke betalingen afhænger af godkendelsen af en rapport eller en attest

C) 30 kalenderdage for alle andre delegeringsaftaler, kontrakter, tilskudsftaler og -afgørelser.

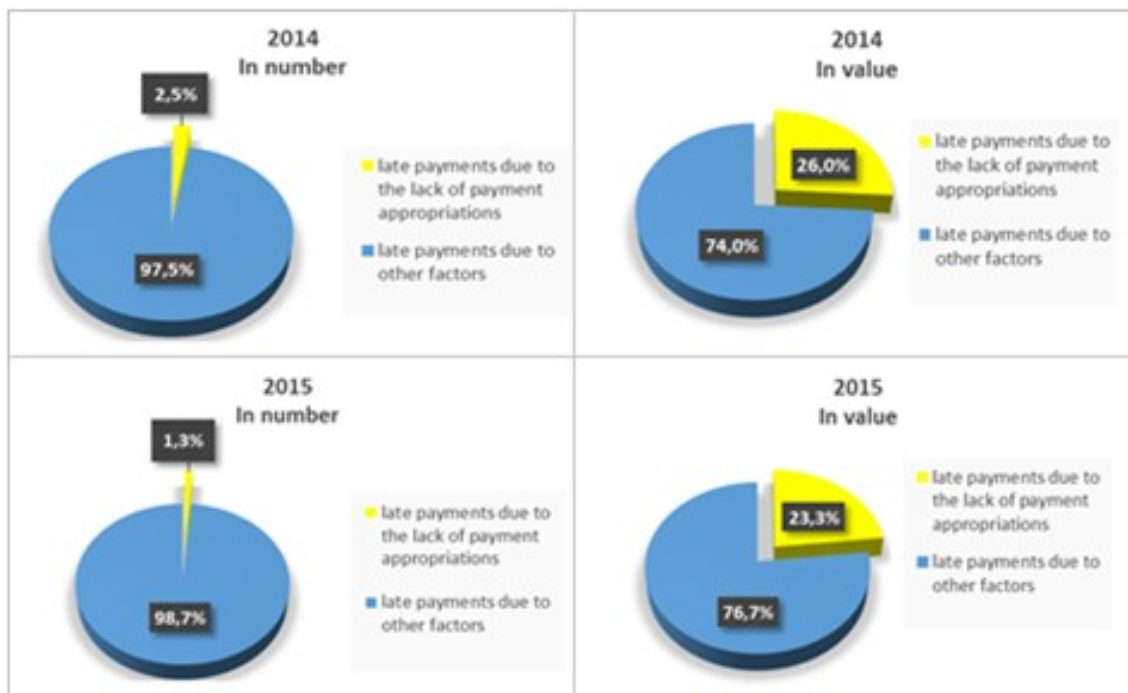
17. Disse frister omfatter den tid, som Kommissionen har brug for til at vurdere og godkende al dokumentation. Det betyder, at betalingsfristen i henhold til den nuværende finansforordning ikke kan overstige 90 dage, selv i de mest komplekse tilfælde [12].

Den anden hovedårsag: mangel på betalingsbevillinger i 2014

18. Den anden hovedårsag til den betydelige stigning i forsinkede betalinger mellem 2013 og 2014 var en mangel på betalingsbevillinger, som budgetmyndigheden (Parlamentet og Rådet) havde vedtaget. Dette problem, som opstod i 2014 [13], førte til betalingsefterslæb.

19. Ombudsmanden anmodede Kommissionen om at oplyse hende om antallet og værdien af forsinkede betalinger, som skyldtes manglen på betalingsbevillinger i 2014 og 2015. Kommissionen har fremlagt tal, der viser, at manglen på betalingsbevillinger udgjorde 2,5 % af alle forsinkede betalinger i 2014 (dvs. 1.851 ud af i alt 74,439) og 26 % i værdi (dvs. 755 mio. EUR ud af i alt 2,90 mia. EUR). Dette problem vedrørte primært tilskud og indkøbsfakturaer.

H. Analyse af antallet og værdien af forsinkede betalinger

20. Kommissionen meddelte Ombudsmanden, at budgetmyndigheden trods dens bestræbelser i maj 2014 på at opnå den nødvendige forhøjelse af betalingsbevillingerne først accepterede at godkende betalingsbevillingerne medio december 2014. I den forbindelse ydede den 1,1 mia. EUR mindre end det beløb, som Kommissionen havde anmodet om. Som følge heraf var Kommissionen ikke i stand til at opfylde alle sine retlige forpligtelser i 2014. Manglen på betalingsbevillinger havde også en indvirkning på tallene for 2015; efterslæbet af betalinger fra 2014 forårsagede visse forsinkelser i begyndelsen af 2015.

21. I sin anmodning om yderligere oplysninger spurgte Ombudsmanden Kommissionen om de foranstaltninger, den havde truffet for at afbøde virkningerne af denne mangel på betalingsbevillinger. Ombudsmanden var især interesseret i at finde ud af, om Kommissionen havde prioriteret økonomisk skrøbelige modtagere. Kommissionen anførte følgende foranstaltninger som reaktion på disse betænkeligheder:

i) Kommissionen prioriterede betalingsanmodninger fra skrøbelige enheder, der løb en risiko for insolvens i tilfælde af betalingsforsinkelser (ngo'er, små private virksomheder og enkeltpersoner), frem for betalingsanmodninger fra store private virksomheder, internationale organisationer og agenturer i medlemsstaterne.

II) Kommissionen prioriterede betalingsanmodninger til konsortier, som omfattede SMV'er.

III) Kommissionen afholdt betalinger til lavere prioriterede støttemodtagere med henblik på at have en reserve til betalinger til skrøbelige støttemodtagere.

IV) Kommissionen prioriterede et større antal mindre betalingsanmodninger — hovedsagelig fra SMV'er og andre skrøbelige støttemodtagere — frem for store betalinger til lavt prioriterede støttemodtagere.

V) Kommissionen prioriterede betalingsanmodninger til mere politisk følsomme projekter eller støttemodtagere.

22. For yderligere at prioritere betalinger til skrøbelige støttemodtagere indførte Kommissionen andre afbødende foranstaltninger såsom: forsinkelse af indkaldelser af forslag, startdatoer for projekter og undertegnelse af retlige forpligtelser udskydelse eller nedsættelse af forfinansieringsbetalinger eller forskud udskydelse af lavere prioritetsbetalinger eller delvise betalinger udskydelse af de endelige betalinger for at imødekomme presserende nye behov og sikring af en aktiv forvaltning af betalingsbevillinger gennem løbende overførsler mellem budgetposter [14] .

Andre grunde

23. Kommissionen identificerede følgende årsager — bortset fra manglen på betalingsbevillinger og de nye lovbestemte frister — som betalingsforsinkelser kunne tilskrives:

- stigende antal betalinger og deres ulige fordeling i løbet af året kombineret med faldende personale
- langvarige procedurer for håndtering af betalinger til eksperter og
- støttemodtagernes forsinkede indsendelse af dokumentation.

24. Kommissionen henledte også opmærksomheden på følgende afhjælpende foranstaltninger, den har truffet:

- den centraliserede registreringen af fakturaer i GD'erne.
- den gik fra en fortløbende analyse af de endelige rapporter fra operationelle og finansielle aktører til en parallel analyse med samme frist og med kun én (om nødvendigt) anmodning om yderligere oplysninger
- den har udviklet onlineværktøjer, der gør det muligt for støttemodtagerne at indgive betalingsanmodninger og støttedokumentation
- det etablerede overvågningsmekanismer såsom rapporter og centrale resultatindikatorer (KPI'er)
- det har øget bevidstheden blandt de operationelle og finansielle aktører
- den traf foranstaltninger med henblik på en effektiv anvendelse af suspensioner. og
- for et stort antal betalinger med lav værdi strømlinede den finansielle processer, centraliserede finansielle kredsløb og overførte i nogle tilfælde en væsentlig del af disse betalinger til tjenester, der er specialiserede og mere effektive til at håndtere et stort antal betalinger.

25. Endelig har Kommissionen beskrevet følgende skridt, som den har taget for at sikre, at betalinger kun suspenderes, når det er korrekt:

- den har forbedret vejledningen til ansøgere gennem håndbøger, informationsdage og kick-off-møder, klarere instrukser om, hvordan de nødvendige oplysninger skal præsenteres,

interne workshoper og vejledning til operationelle og finansielle aktører.

- den har standardiserede anmodninger om supplerende oplysninger, der er specifikke for hver type omkostninger og
- den har indført eller gjort mere udbredt brug af faste beløb og enhedsomkostninger [15] for at forenkle og fremskynde betalingsprocessen.

Ombudsmandens vurdering

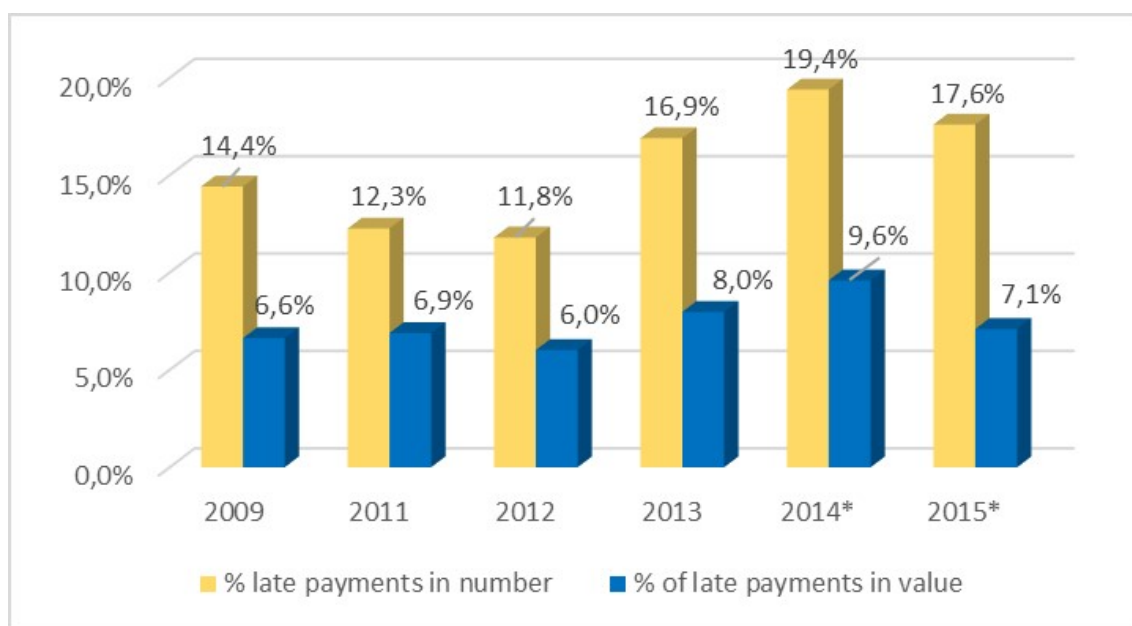
A. Manglende betalingsbevillinger for 2014

26. Ombudsmanden bemærker, at manglen på betalingsbevillinger lå uden for Kommissionens kontrol, og glæder sig over de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at betalinger til SMV'er og andre finansielt skrøbelige modtagere blev prioriteret. Hun bemærker endvidere, at ud over den negative indvirkning på kontrahenterne og støttemodtagerne førte det til yderligere administrativt arbejde for Kommissionen, hvis denne mangel på betalingsbevillinger skulle afhjælpes.

B. Udviklingen i Kommissionens resultater

27. Ombudsmanden fokuserer på forsinkede betalinger, der skyldes andre faktorer end manglen på betalingsbevillinger, og kan ses i billedet (i) nedenfor.

I. — Procentdel af forsinkede betalinger blandt alle betalinger foretaget af Kommissionen

** Eksklusive forsinkede betalinger på grund af manglende betalingsbevillinger*

28. Ombudsmanden forstår, at den øgede procentdel (både i det samlede antal og i værdi) af forsinkede betalinger fra 2013 og frem hovedsagelig skyldes de kortere tidsfrister, der er indført med den nuværende finansforordning. Kommissionens resultater har ikke udviklet sig negativt i absolutte tal tværtimod er Kommissionens nettobetalingstid faldet i årenes løb. Samtidig påpeger Ombudsmanden, at Kommissionen skal gøre en betydelig indsats for at overholde de nuværende retlige frister. Selv om de nuværende kortere frister bidrager til at forklare den øgede andel af forsinkede betalinger, kan de ikke tjene som begrundelse for dem.

C. Foranstaltninger truffet af Kommissionen med henblik på at forbedre betalingsprocessen generelt

29. Inden der fremsættes forslag til forbedringer, er det vigtigt at undersøge, om situationen varierer meget inden for Kommissionen, hvilket fremgår af Kommissionens årlige aktivitetsrapporter [16]. Procentdelen af forsinkede betalinger (efter antal) varierede fra under 3 % i 2015 for flere generaldirektorater og forvaltningsorganer til 24 % for GD for Internationalt Samarbejde og Udvikling (DEVCO). Kommissionen bemærker, at regnskabsføreren overvåger relative resultater, og at der træffes opfølgende foranstaltninger, når der konstateres problemer med bestemte generaldirektorater, men Ombudsmanden bemærker, at nogle GD'er har haft en høj procentdel af forsinkede betalinger siden 2013. Dette betyder ikke automatisk, at GD'er med de højeste gennemsnit er de mest problematiske, da nogle forvalter meget komplekse finansieringsprogrammer, mens andre forvalter enklere kontrakter. Kommissionen skal imidlertid være særlig opmærksom på direktorater, der beskæftiger sig med tredjelande (såsom GD DEVCO, GD for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (GD ECHO)) eller Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter (FPI) med forsinkede betalinger på mellem 15 og 25 % af alle betalinger over flere år. Samtidig erkender Ombudsmanden, at disse direktorater kan stå over for særlige vanskeligheder som følge af, at så meget af deres udgifter er i tredjelande.

30. Ombudsmanden bemærker også, at nogle af de foranstaltninger, som Kommissionen nævner — navnlig forbedret koordinering mellem finansiel og operationel kontrol og fremskyndede betalinger til eksperter — er tilbagevendende problemer, som allerede fremgik af svarene på Ombudsmandens høring i 2010 i forbindelse med undersøgelse på eget initiativ OI/1/2009/GG [17].

31. Ombudsmandens inspektion viste, at betalingsforsinkelser kan skyldes forskellige årsager på både finansielt og operationelt plan: misforståelse af en arbejdsprocedure, mangel på personale i en finansiell tjeneste, forsinket forelæggelse af en teknisk evaluering foretaget af en ekstern ekspert eller forsinket godkendelse af betalingsdossieret på operationelt plan.

32. Under kontrolbesøget konstaterede Ombudsmanden også, at Kommissionen nøje overvåger sine centrale resultatindikatorer (KPI'er) for betalingsfrister, og at der er indført

mange gode praksisser, såsom systematisk anvendelse af tjeklister til operationel og finansiell kontrol, oprettelse af et fælles støttecenter for forskningsprogrammer og strengere anvendelse af tidsfrister, når der anvendes ekstern teknisk kontrol. For så vidt angår betalinger til eksperter, som udgør langt størstedelen af antallet af forsinkede betalinger, har Kommissionen udviklet flere onlineværktøjer til eksperter til at indgive betalingsanmodninger, som Ombudsmanden mener vil fremskynde processen.

33. Ombudsmanden anerkender, at hendes inspektion omfattede et begrænset antal sager og ikke havde til hensigt at være udtømmende. Desuden kan de forskellige situationer mellem Kommissionens tjenestegrene kræve forskellige løsninger. Ved sammenligningen af praksis på tværs af Kommissionen konstaterede Ombudsmanden ikke desto mindre muligheder for forbedringer på tre særlige områder:

i) Yderligere styrkelse af samarbejdet mellem Kommissionens tjenestegrene, der beskæftiger sig med den operationelle del af de projekter og tjenester, der håndterer finansielle aspekter. Dette spørgsmål, som allerede blev nævnt i den høring, som Ombudsmanden iværksatte i 2010, blev rejst under kontrolbesøget i GD ECHO, som har taget skridt til at forbedre situationen.

II) Indførelse af papirløse kredsløb til behandling af fakturaer (nogle af de GD'er, der besøges af Ombudsmandens personale, er stadig afhængige af papirfiler).

Ombudsmanden forstår, at der gøres fremskridt på dette område, da hele processen for indgivelse af omkostningsanmeldelser og bilag er elektronisk i andre generaldirektorater.

III) At sikre, at Kommissionens interne frist på syv kalenderdage for registrering af fakturaer, som er det første skridt i betalingsprocessen, altid overholdes. Dette spørgsmål er særlig relevant for GD DEVCO og er blevet identificeret i de interne rapporter, der analyserer GD's centrale resultatindikatorer (KPI'er).

34. Endelig viste inspektionen, at personaleudskiftning inden for de finansielle og operationelle enheder kan skabe forsinkelser i forbindelse med komplekse projekter, der er udformet til at vare flere år. Ombudsmanden erkender, at der ikke findes nogen enkel eller kortsigtet løsning på dette problem. Dette blev imidlertid nævnt under Ombudsmandens inspektion som et vigtigt spørgsmål i den overordnede sammenhæng, navnlig på forskningsområdet [18] .

D. Forvaltning af suspensioner

35. Kommissionen identificerede 26,511 suspensioner [19] af betalingsanmodninger i 2015, hvoraf 91 % blev udløst af manglende dokumenter, korrektioner, anmodninger om yderligere oplysninger eller behovet for at ændre kontrakten. Ifølge Kommissionens årlige aktivitetsrapporter varierede procentdelen af suspenderede betalinger (efter antal) i 2015 på tværs af generaldirektoraterne fra mindre end 5 % i 2015 til 35 % for GD for Forskning og Innovation (FTU).

36. Ombudsmanden er opmærksom på, at suspensioner har til formål at undgå uregelmæssige eller fejlagtige betalinger og er et grundlæggende redskab til at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning. Suspensioner kan også give Kommissionens personale mulighed for at yde rådgivning til støttemodtagerne. Suspensioner bør dog begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt, da lange suspensioner ligesom betalingsforsinkelser kan have skadelige virkninger for små organisationer med begrænset likviditet. Den høje andel af suspenderede betalinger i nogle GD'er tyder på, at støttemodtagerne til trods for Kommissionens bestræbelser på at forbedre sin vejledning og forenkle sine kontrakter fortsat støder på vanskeligheder med at begrunde deres omkostningsanmeldelser.

37. Ombudsmanden bemærker, at Kommissionens årlige aktivitetsrapporter, selv om de ofte analyserer "nettotiden til at betale", ikke altid indeholder oplysninger om "bruttotid til betaling", som omfatter de perioder, hvor betalingerne suspenderes [20]. Mens "nettotiden til at betale" måler, hvordan Kommissionen overholder de lovbestemte frister, skal "bruttotid til betaling" -foranstaltningerne den faktiske tid, støttemodtagerne skal vente, før de modtager betaling. Offentliggørelse af flere oplysninger om "bruttotid til betaling" vil tjene som en nyttig indikator til at måle Kommissionens bestræbelser på yderligere at forenkle tildelingen af EU-midler. Det vil også øge gennemsigtigheden med hensyn til virkningen af de mekanismer, som Kommissionen har indført til kontrol af betalingsanmodninger [21]. Ombudsmanden fremsætter derfor et tilsvarende forslag til Kommissionen.

38. Endelig sagde Kommissionen, at blandt de foranstaltninger, der blev gennemført for at forbedre betalingsprocessen, fremsatte Kommissionen "kun én (om nødvendigt) anmodning om supplerende oplysninger" i forbindelse med analysen af de endelige rapporter. I en sag, der blev kontrolleret af Ombudsmandens tjenestegrene, blev der forud for en mellemliggende betaling imidlertid indgivet 13 på hinanden følgende anmodninger om oplysninger til modtageren i forbindelse med en skrivebordskontrol, fordelt over mere end et år med lange perioder med administrativ inaktivitet. Ombudsmanden støtter den rettidige anvendelse af suspensioner som et grundlæggende redskab til at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning og overholde betalingsfrister, men mener på grundlag af principperne om god forvaltningskik, at Kommissionen bør intensivere sine bestræbelser på at begrænse antallet af på hinanden følgende anmodninger, der sendes til modtagerne.

E. Betaling af morarenter

39. Ved udløbet af de frister, der er fastsat i finansforordningen, har kreditorer med undtagelse af medlemsstaterne automatisk ret til morarenter [22]. I artikel 111, stk. 4, i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen [23] præciseres det, at "*hvis de renter, der beregnes i henhold til første afsnit, er lavere end eller lig med 200 EUR, betales de kun til kreditor efter anmodning indgivet senest to måneder efter modtagelsen af forsinket betaling*".

40. Ombudsmanden gennemgik sagsakterne i de tre sager med de højeste morarenter, der blev betalt i 2014. Hendes konklusion er, at ingen af sagerne skyldtes fejl eller forsømmelser, da den ene blev udløst af en retsafgørelse og de to andre på grund af manglen på

betalingsbevillinger.

Konklusioner

41. Ombudsmanden glæder sig over de fremskridt, der er gjort for at reducere antallet og værdien af forsinkede betalinger i 2015, efter at det toppede i 2014. Hun erkender, at manglen på betalingsbevillinger i 2014 lå uden for Kommissionens kontrol. Hun glæder sig navnlig over de foranstaltninger, som Kommissionen har indført for i denne forbindelse at prioritere finansielt skrøbelige støttemodtagere. Hun erkender endvidere, at behovet for at afhjælpe denne mangel på betalingsbevillinger førte til yderligere administrativt arbejde for Kommissionen. Bortset fra denne ekstraordinære faktor mener Ombudsmanden, at de øgede gennemsnit for forsinket betaling fra 2013, både i antal og i værdi, ikke betyder, at Kommissionens resultater er blevet forværret i absolutte tal. De viser imidlertid, at Kommissionen bliver nødt til at intensivere sine bestræbelser, hvis den skal overholde de strammere lovbestemte frister, der har været gældende siden januar 2013.

42. Ombudsmanden er klar over, at nogle SMV'er og mindre ngo'er, lige fra behandlingen af klager fra individuelle støttemodtagere eller kontrahenter, har svært ved at klare den byrde, der er forbundet med at opfylde Kommissionens strenge krav om finansiell rapportering. Der er en risiko for, at mindre aktører vil blive afskrækket fra at deltage i EU-finansierede projekter alene på grund af risikoen for, at Kommissionen ikke pådrager sig omkostninger. Ombudsmanden anerkender, at det er nødvendigt, at Kommissionen beskytter sig mod misbrug af EU-midler, men mener, at der kan være en vis mulighed for, at Kommissionen kan tilpasse sine krav yderligere i tilfælde af mindre operatører. Det kan faktisk være nyttigt for Kommissionen at få ekstern rådgivning om, hvordan den kan tilpasse sine krav for bedre at lette mindre operatørers behov.

43. Ombudsmanden afslutter derfor denne undersøgelse og fremsætter følgende forslag [24] til Kommissionen:

1. Kommissionen bør fortsætte sine bestræbelser på at:

- fremskynde registreringen af fakturaer, som er det første skridt i betalingsprocessen
- bedre koordinering af den finansielle og operationelle kontrol
- videreudvikle papirløse indsendelser og papirløse kredsløb
- undersøge, hvilke yderligere tilpasninger der er mulige for at imødekomme mindre operatørers behov
- sikre, at antallet af på hinanden følgende anmodninger om præciseringer, der sendes til støttemodtagerne, begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt og
- forvalte personalemobiliteten for at minimere de negative konsekvenser af overdreven personaleudskiftning.

2. Kommissionen bør offentliggøre flere oplysninger om sin bruttobetalingstid i sine årlige aktivitetsrapporter.

Emily O'Reilly

Den Europæiske Ombudsmand

Strasbourg, den 19. december 2016

[1] Se f.eks. Kommissionens økonomiske dokument 531 om de økonomiske konsekvenser af forsinkede betalinger, september 2014.

[2] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16.2.2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EUT L 48, s. 1). Dette direktiv er rettet til EU's medlemsstater, men Ombudsmanden mener, at Kommissionen, som har udarbejdet forslaget, bør gå foran med et godt eksempel.

[3] For så vidt angår programmer, der forvaltes direkte, er Kommissionen ansvarlig for alle budgetgennemførelsesopgaver. For så vidt angår programmer under indirekte forvaltning overdrager Kommissionen budgetgennemførelsen til partnerlande, offentlige udviklingsagenturer eller internationale organisationer. I forbindelse med programmer under delt forvaltning uddelegerer Kommissionen gennemførelsesopgaver til EU-medlemsstaterne.

[4] Se undersøgelse OI/5/99/(IJH)GG, lukket den 16. februar 2001; OI/5/2007/GG, lukket den 20. juni 2008; OI/1/2009/GG, lukket den 8. februar 2001; og OI/2/2013/EIS, lukket den 17. december 2013.

[5] De undersøgte sager vedrørte de tre sager med de længste forsinkelser i betalingen til ikke-offentlige modtagere i 2014, de tre sager, hvor det højeste rentebeløb blev betalt til private modtagere, de tre sager med det højeste antal på hinanden følgende suspensioner, tre sager vedrørende forsinkede betalinger til SMV'er og fire sager, som Kommissionen anså for at være eksemplariske.

[6] For at placere disse data i en bredere sammenhæng er de blevet føjet til de data, der blev indhentet i forbindelse med tidligere Ombudsmandens undersøgelser, når det er muligt. De oprindelige tabeller fra Kommissionen findes på Ombudsmandens websted på følgende adresse:

<http://www.ombudsman.europa.eu/en/cases/correspondence.faces/en/68950/html.bookmark>
[Link]

[7] Det gennemsnitlige antal dage, det tager at foretage en betaling, uden at tage hensyn til eventuelle suspensioner.

[8] Artikel 106, stk. 5, i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget [Link], EFT L 357, s. 1.

[9] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1).

[10] EU-budgettet består af "forpligtelsesbevillinger" og "betalingsbevillinger". Forpligtelsesbevillingerne dækker de samlede udgifter til retlige forpligtelser (kontrakter, tilskudsaftaler osv.), som Kommissionen kan underskrive i et regnskabsår. Betalingsbevillingerne dækker de skyldige beløb i det indeværende år som følge af retlige forpligtelser, der er indgået samme år eller tidligere.

[11] Artikel 106 i forordning (EF) nr. 2342/2002.

[12] Den 14. september 2016 forelagde Kommissionen et forslag til en ny finansforordning. Bestemmelserne om frister for betaling og betaling af morarenter forbliver imidlertid stort set uændrede.

[13] Se f.eks.: http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-550_en.htm

[14] Endvidere nåede Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 19. maj 2015 efter forslag fra Kommissionen til enighed om en "fælles erklæring om en betalingsplan 2015-2016".

[15] For enhedsomkostninger beregnes godtgørelsen på grundlag af en leveret mængde ganget med en enhedsomkostning. Faste beløb er et fast beløb, der tilbagebetales, når betingelserne i aftalen om aktiviteter eller output er afsluttet.

[16] Som fastsat i artikel 111, stk. 5, i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen offentliggør Kommissionens tjenestegrene oplysninger om deres overholdelse af betalingsfristerne i deres årlige aktivitetsrapport og i det resumé, der forelægges Europa-Parlamentet og Rådet. Se de årlige aktivitetsrapporter for 2015 (tabel 6 i bilag 3): http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/amp/mplans2015_en.htm

[17] <http://www.ombudsman.europa.eu/en/cases/decision.faces/en/10076/html.bookmark>

[18] I en undersøgt sag konstaterede Ombudsmanden, at fire på hinanden følgende projektmedarbejdere havde været ansvarlige for at følge et projekt mellem den 1. januar 2011 og den 30. juni 2014, hvilket svarer til et gennemsnit på mindre end et år pr. medarbejder.

[19] I henhold til finansforordningens artikel 92, stk. 2, har Kommissionens tjenestegrene ret til at suspendere betalingsfristen, hvis betalingsanmodningen ikke forfalder, eller hvis den

relevante dokumentation ikke er fremlagt.

[20] Den "bruttotid til at betale" optræder kun i nogle få af GD'ernes og forvaltningsorganernes årlige aktivitetsrapporter, hovedsagelig på forskningsområdet.

[21] Omfattende forudgående kontrol af betalingsanmodninger kan faktisk reducere antallet af fejl, men vil sandsynligvis også øge bruttobetalingstiden. Tværtimod vil selektiv kontrol sandsynligvis reducere bruttobetalingstiden, men kan resultere i et større antal fejlagtige betalinger.

[22] Formålet med morarenter er dobbelt. For det første har den til formål at kompensere kontrahenten/modtageren for de omkostninger, der er forårsaget af den forsinkede betaling (f.eks. hvis de led under en reduceret likviditet eller var nødt til at låne penge i mellemtiden). For det andet er det en budgetsanktion, der anvendes over for den institution, der er ansvarlig for den forsinkede betaling, og som tjener som et incitament til at betale til tiden.

[23] Kommissionens delegerede forordning nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362, s. 1).

[24] I betragtning af forskellene i resultaterne på tværs af Kommissionen erkender Ombudsmanden, at nogle af disse forslag måske ikke er relevante for nogle af Kommissionens generaldirektorater.